

LỄ THẬT VỀ CHÂN ĐÈN BẢY NGỌN

Bài 5

Xuất Ê-díp-tô ký 25:31-39: Người cũng hãy làm chân đèn bằng vàng ròng. Cái chân, cái thân, cái đài, cái bầu cùng cái hoa của đèn đều làm bằng vàng đánh giát. Hai bên thân đèn sẽ có sáu nhánh nứt ra, ba nhánh ở bên này và ba nhánh ở bên kia. Trong sáu nhánh nứt ra trên chân đèn, mỗi nhánh đều sẽ có ba cái đài hình như hột hạnh nhân cùng bầu và hoa. Trên thân chân đèn, lại cũng sẽ có bốn cái đài hình hột hạnh nhân, bầu và hoa. Trong sáu nhánh từ thân chân đèn nứt ra, mỗi hai nhánh thì dưới có một cái bầu. Bầu cùng nhánh của chân đèn đều bằng vàng ròng nguyên miếng đánh giát. Người cũng hãy làm bảy cái thép đèn, đặt ở khi thấp thì chiếu trước chân đèn. Kéo bắt tim cùng đồ đựng tàn đèn cũng sẽ bằng vàng ròng. Người ta sẽ dùng một ta lạng vàng ròng làm chân đèn này và các đồ phụ tùng của chân đèn.

Bài trước chúng ta đã học về ý nghĩa của sáu nhánh được mọc ra từ thân của đèn, hôm nay chúng ta học tiếp đến ý nghĩa của những cái đài, cái bầu và hoa của đèn.

Trong mô hình của một nhánh hoa, nghĩa là một nhánh mà từ đó sẽ ra hoa để kết trái, người ta sẽ thấy tại nơi nhánh đó phình ra như có bầu và tiếp theo đó là phần cuối của cái bầu đó là nơi mà hoa sẽ được sinh ra có những cánh nhỏ như vỏ che chở hoa của cái bầu vậy và khi hoa đã nở thì các vỏ đó sẽ bị che khuất bên dưới các cánh hoa.

Lời Chúa chép: Trong sáu nhánh nứt ra trên chân đèn, mỗi nhánh đều sẽ có ba cái đài hình như hột hạnh nhân cùng bầu và hoa. Trên thân chân đèn, lại cũng sẽ có bốn cái đài hình hột hạnh nhân, bầu và hoa.

Như vậy, mỗi nhánh sẽ có thứ tự từ thân là có ba cái đài hình giống như hột hạnh nhân, rồi có bầu rồi tiếp đến là hoa, nơi ngọn lửa sẽ cháy từ cái bắc của ngọn đèn ấy. Riêng tại nhánh chính, tức là thân của đèn thì có bốn cái đài hình giống như hột hạnh nhân, rồi cũng có bầu và hoa như sáu nhánh kia vậy.

Mỗi nhánh đại diện cho một cuộc đời của người tin Chúa mà thân là bóng về Đức Chúa Jêsus Christ vậy.

Lời Chúa chép công việc này là do Môi-se làm, nghĩa là tác phẩm này sẽ không phải do tự người tin Chúa làm ra mình được như vậy, nhưng là do công việc của Lời của Đức Chúa Trời tạo nên trên người tin Chúa tạo ra tác phẩm này, là ngọn đèn tỏ sự sáng thật ra cho thế gian.

Kể từ khi nhánh được nứt ra từ thân, nhánh phát triển thêm trên chính mình nó ba cái đài rồi tiếp theo là cái bầu và cái hoa, đó là nói về quá trình phát triển, tăng trưởng thuộc linh của người tin Chúa trong sự hiểu biết về Đức Chúa Trời.

Chữ mà bản dịch Kinh-thánh tiếng Việt chép là **cái đài** đó (*khiến người ta có thể không hình dung ra được dáng hình của nó là thế nào*) là chữ גִּבְיָא-gebiya, số 1375 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: **vật hình cái ly, cái chén; Nỗi nguồn cơn (hoặc sâu khổ hoặc vui mừng)**;

Chữ hột **hạnh nhân** trong tiếng Hê-bơ-rơ đó là chữ שֹׂקֶד-shaqad, số 8245, có nghĩa là: **Tĩnh thức, quan sát, canh chừng, nhìn chăm**;

Chữ bản tiếng Việt dịch là **cái bầu** đó là chữ כַּפְתֹּר-Kaphtor, số 3730 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: **Cái nụ của hoa, nghĩa bóng là vây quanh, chạy vòng chung quanh**;

Chữ **hoa** được chép trong câu 33 này đó là chữ פֶּרַח-Perach, số 6525 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: **Làm cho bay ra, tỏ ra, bắn ra, phun ra, chảy ra, nảy nở ra những sự mình có như tài năng, sự đẹp đẽ.**

Người chuyên trồng cây cảnh loại ra hoa biết phải làm gì cho cây ra được hoa để bán trong ngày tết thế nào thì đối với chức vụ của Môi-se, là của những người rao giảng Lời của Đức Chúa Trời cũng vậy, phải làm thế nào mà người tin Chúa được tăng trưởng đời sống đức tin của mình để tâm linh người đó được sống lại, được tái sinh và mang bông trái của sự sống đời đời, không phải chỉ cho riêng người ấy mà là cho những người khác thấy được và mong muốn được như vậy. (*đọc Ma-thi-ơ 24:42-51*)

Kinh-thánh chép là Môi-se phải làm cho chân đèn này có được những hình đó, nghĩa là lời giảng phải có tác dụng khiến tâm linh của người tin Chúa thay đổi, luôn bám chặt vào Lời của Đức Chúa Trời (thân của đèn, là Đức Chúa Jêsus Christ) và cuộc đời của người ấy sẽ bắt đầu nhận biết trách nhiệm của mình cho Nước Đức Chúa Trời, nghĩa là phải có tâm tình như Đức Chúa Jêsus Christ vậy.

Phi-líp 2:5-11: **Hãy có đồng một tâm tình như Đấng Christ đã có, Ngài vốn có hình Đức Chúa**

Trời, song chẳng coi sự bình đẳng mình với Đức Chúa Trời là sự nên nắm giữ; chính Ngài đã tự bỏ mình đi, lấy hình tội tở và trở nên giống như loài người; Ngài đã hiện ra như một người, tự hạ mình xuống, vâng phục cho đến chết, thậm chí chết trên cây thập tự. Cũng vì đó nên Đức Chúa Trời đã đem Ngài lên rất cao, và ban cho Ngài danh trên hết mọi danh, hầu cho nghe đến danh Đức Chúa Jê-sus, mọi đầu gối trên trời, dưới đất, bên dưới đất, thảy đều quỳ xuống, và mọi lưỡi thảy đều xưng Jê-sus Christ là Chúa, mà tôn vinh Đức Chúa Trời, là Đức Chúa Cha.

Chúng ta hãy xem tâm tình của Chúa Jê-sus được tỏ ra cho các môn đồ của Ngài liên quan đến cái đài (*cái chén*) trong bài chúng ta đang học đây như thế nào.

Ma-thi-ơ 20:20-23: **Bấy giờ, có mẹ của các con trai Xê-bê-đê cùng các con mình đến gần Đức Chúa Jê-sus, lạy Ngài đặt hỏi một chuyện. Ngài phán rằng: Người muốn chi? Thưa rằng: Xin cho hai con trai tôi đây ngồi một bữa bên hữu Ngài, một bữa bên tả, ở trong nước Ngài. Đức Chúa Jê-sus đáp rằng: Các người không hiểu điều của mình xin. Các người uống được chén mà ta hầu uống không? Hai người thưa rằng: Chúng tôi uống được. Ngài phán rằng: Thật các người sẽ uống chén ta nhưng mà ngồi bên hữu hay bên tả ta, thì chẳng phải tự ta cho được; ấy là cho những người nào mà Cha ta đã sửa soạn cho.**

Chén của Chúa Jê-sus còn được tỏ ra qua sự cứu mạng trong lòng của Ngài, như cái bầu của hoa vậy.

Lu-ca 12:50: **Có một phép báp-tem mà ta phải chịu, ta đau đớn biết bao cho đến chừng nào phép ấy được hoàn thành!**

Tâm tình của Đức Chúa Jê-sus đã truyền sang các tội tở của Ngài để lo cho công việc phát triển của Nước Đức Chúa Trời qua chức vụ rao giảng Tin-Lành cho muôn dân.

Ga-la-ti 4:19: **Hỡi các con, vì các con mà ta lại chịu đau đớn của sự sanh nở, cho đến chừng nào Đấng Christ thành hình trong các con,**

Đó là hình ảnh của cái đài hình hột hạnh nhân trong lòng của những người được nhận lãnh tâm tình của Đức Chúa Jê-sus Christ, luôn cứu mạng trong lòng mình những chất dinh dưỡng đã tiếp nhận lấy từ gốc (*thân*) là Đức Chúa Jê-sus Christ, được lưu trữ trong lòng mình với mục đích duy nhất là để cho bông trái của Nước Đức Chúa Trời được thể hiện ra trên những người mà Đức Chúa Jê-sus Christ đã giao phó cho chức vụ của mình chăm sóc, nuôi dưỡng, đào tạo, huấn luyện.

Lời Chúa chép: **mỗi nhánh đều sẽ có ba cái đài hình như hột hạnh nhân cùng bầu và hoa.**

Như vậy mỗi một người tin Chúa cần phải có **ba cái đài** (*cái chén*) **hình hột hạnh nhân.**

Tại trong lòng của người tin Chúa sẽ có những sự cần phải cứu mạng mà những sự mà họ cứu mạng đó sẽ phải là sự tỉnh thức, trách nhiệm đối với sự sống mà Đức Chúa Trời đã ban cho mình, chứ không phải là những sự cứu mạng cho cái xác thịt hay chết và sẽ bị bỏ lại trên đất này.

Sứ đồ Phi-e-rơ viết điều được cứu mạng trong lòng của ông dành cho Nước Đức Chúa Trời.

2 Phi-e-rơ 1:16-19: **Vả, khi chúng tôi đã làm cho anh em biết quyền phép và sự đến của Đức Chúa Jê-sus Christ chúng ta, thì chẳng phải là theo những chuyện khéo đặt để, bèn là chính mắt chúng tôi đã ngó thấy sự oai nghiêm Ngài. Vì Ngài đã nhận lãnh sự tôn trọng vinh hiển từ nơi Đức Chúa Trời, Cha Ngài, khi Đấng tôn nghiêm rất cao phán cùng Ngài rằng: “Này là Con yêu dấu của ta, đẹp lòng ta mọi đường”. Chính chúng tôi cũng từng nghe tiếng ấy đến từ trời, lúc chúng tôi ở với Ngài trên hòn núi thánh. Nhân đó, chúng tôi càng tin lời các đấng tiên tri chắc chắn hơn, anh em nên chú ý lời đó, như cái đèn soi sáng trong nơi tối tăm, cho đến chừng nào ban ngày lộ ra, và sao mai mọc trong lòng anh em.**

Thánh đồ Phao-lô cũng viết về những sự ông luôn cứu mạng trong lòng và muốn Hội-thánh của Đức Chúa Jê-sus Christ cũng có được những sự mà Chúa đã ban cho ông.

Ê-phê-sô 3:13-21: **Tôi cũng xin anh em chớ nhân sự hoạn nạn tôi chịu vì anh em mà ngã lòng điều đó là điều vinh hiển của anh em vậy. Ấy là vì cơ đó mà tôi quỳ gối trước mặt Cha, bởi Cha mà cả nhà trên trời và dưới đất đều được đặt tên, tôi cầu xin Ngài tùy sự giàu có vinh hiển Ngài khiến anh em được quyền phép bởi Thánh Linh mà nên mạnh mẽ trong lòng; đến nỗi Đấng Christ nhân đức tin mà ngự trong lòng anh em; để anh em khi đã đâm rễ vững nền trong sự yêu thương, được hiệp cùng các thánh đồ mà hiểu thấu bề rộng, bề dài, bề cao, bề sâu của nó là thể nào, và được biết sự yêu**

thương của Đấng Christ, là sự trởi hơn mọi sự thông biết, hầu cho anh em được đầy dẫy mọi sự dư dật của Đức Chúa Trời. Và, Đức Chúa Trời, bởi quyền lực cảm động trong chúng ta, có thể làm trởi hơn vô cùng mọi việc chúng ta cầu xin hoặc suy tưởng, nguyện Ngài được vinh hiển trong Hội thánh, và trong Đức Chúa Jêsus Christ, trải các thời đại, đời đời vô cùng. A-men.

Cô-lô-se 3:12-17: Vậy anh em là kẻ chọn lựa của Đức Chúa Trời, là người thánh và rất yêu dấu của Ngài, hãy có lòng thương xót. Hãy mặc lấy sự nhân từ, khiêm nhường, mềm mại, nhịn nhục, nếu một người trong anh em có sự gì phàn nàn với kẻ khác thì hãy nhường nhịn nhau và tha thứ nhau: như Chúa đã tha thứ anh em thể nào, thì anh em cũng phải tha thứ thể ấy. Nhưng trên hết mọi sự đó, phải mặc lấy lòng yêu thương, vì là dây liên lạc của sự trọn lành. Nguyên xin sự bình an của Đấng Christ cai trị trong lòng anh em, là bình an mà anh em đã được gọi đến đặng hiệp nên một thể; lại phải biết ơn. Nguyên xin lời của Đấng Christ ở đây trong lòng anh em, và anh em dư dật mọi sự khôn ngoan. Hãy dùng những ca vịnh, thơ thánh, bài hát thiêng liêng mà dạy và khuyên nhau, vì được đầy ơn Ngài nên hãy hết lòng hát khen Đức Chúa Trời. Mặc dầu anh em nói hãy làm, cũng phải nhân danh Đức Chúa Jêsus mà làm mọi điều, nhờ Ngài mà tạ ơn Đức Chúa Trời, là Đức Chúa Cha.

Đức Chúa Trời đã giải cứu dân Y-sơ-ra-ên ra khỏi xứ Ê-díp-tô, là nhà nô-lệ và đem họ vượt qua biển Đỏ mà vào nơi đồng vắng và trước khi tiếp tục cuộc hành trình đến xứ Ca-na-an đượm sữa và mật, tại nơi đồng vắng Si-na-i, Đức Chúa Trời đã ban Luật pháp của Ngài cho dân Y-sơ-ra-ên và Đức Chúa Trời đã mạng lệnh cho dân Y-sơ-ra-ên phải làm theo Luật pháp của Ngài, vì đó là con đường của sự sống trong đó có sự sống lại và sự sống đời đời. Đức Chúa Trời muốn dân sự của Ngài phải luôn suy gẫm Luật pháp của Ngài ngày và đêm cùng nói ra các Lời của Ngài để nhắc nhở chính họ luôn nhớ rằng họ đã chết bởi tội lỗi mình và bởi tội lỗi của tổ phụ mình và để mình sẽ bị chết vì tội lỗi nữa thì phải làm theo Lời của Đức Chúa Trời. Phải có Lời của Đức Chúa Trời ở trong lòng mình luôn luôn và được đầy dẫy nữa, vì xưa kia A-đam đã không để cho Lời của Đức Chúa Trời cai trị cái lòng của mình nên cái miệng của người đã trở thành công cụ khiến cho loài người phải chết khi ăn trái của cây biết điều thiện và điều ác. Vậy nên Đức Chúa Trời muốn dân sự của Ngài phải có Lời của Ngài cai trị qua sự đầy dẫy trong lòng, để cái miệng của người ta không còn là công cụ của sự chết nữa nhưng là công cụ của sự sống.

Rô-ma 6:13: **Chớ nộp chi thể mình cho tội lỗi, như là đồ dùng gian ác, nhưng hãy phó chính mình anh em cho Đức Chúa Trời, dường như đã chết mà nay trở nên sống, và dâng chi thể mình cho Đức Chúa Trời như là đồ dùng về sự công bình.**

Chúa Jêsus phán: **Người lành bởi lòng chứa điều thiện mà phát ra điều thiện, kẻ dữ bởi lòng chứa điều ác mà phát ra điều ác; vì do sự đầy dẫy trong lòng mà miệng nói ra.** (Lu-ca 6:45)

Giải cứu một người ra khỏi chốn lao tù không khó, nhưng làm thế nào để giữ cho người đó không bao giờ phải bị vào tù nữa mới là điều quan trọng và công việc này phải làm cho đến khi người đó không còn ở trên đất này nữa. Cũng một lẽ đó, đón nhận một người vào trong Hội-thánh của Đức Chúa Jêsus Christ không khó, nhưng để cho người đó được trở nên giống như Đấng Christ thì không phải là dễ dàng, vì điều đó lệ thuộc vào lương thực nuôi dưỡng tâm linh người mới tin Chúa đó như thế nào và cái lòng của người tin Chúa đó có hướng về ý muốn của Đức Chúa Jêsus Christ hay không. Nếu hai điều kiện đó có được theo như ý Chúa muốn, thì Đức Thánh-Linh sẽ được ban cho người tin Chúa và người ấy sẽ được Ngài dắt dẫn cùng với sự chân dất của người chân bày mà người tin Chúa đó được trở nên giống như Đấng Christ vậy.

Điều kiện trước hết mà người chân bày và con chiên non (*người mới tin Chúa*) phải làm là gì?

Môi-se cũng như những người giảng Lời của Đức Chúa Trời sẽ phải cung cấp cho người tin Chúa biết các điều sau: ***Con đường của sự sống đời đời; Trách nhiệm của người tin Chúa đối với sự sống đời đời mà Đức Chúa Trời đã ban cho mình. Lương thực thuộc linh dành cho người tin Chúa (Lẽ thật);***

Ba mục tiêu này phải được biến thành khải tượng thường trực trong lòng của người tin Chúa thay thế cho những sự ham muốn nhục dục của thế gian, là những sự mà ma quỷ luôn sử dụng để trói buộc người ta trong tội lỗi.

Cô-lô-se 3:1-10: **Vậy nếu anh em được sống lại với Đấng Christ, hãy tìm các sự ở trên trời, là nơi Đấng Christ ngồi bên hữu Đức Chúa Trời. Hãy ham mến các sự ở trên trời, đừng ham mến các sự ở dưới đất; vì anh em đã chết, sự sống mình đã giấu với Đấng Christ trong Đức Chúa Trời. Khi nào Đấng Christ, là sự sống của anh em, sẽ hiện ra, bấy giờ anh em cũng sẽ hiện ra với Ngài trong sự**

vinh hiển. Vậy hãy làm chết các chi thể của anh em ở nơi hạ giới, tức là tà dâm, ô uế, tình dục, ham muốn xấu xa, tham lam, tham lam chẳng khác gì thờ hình tượng: bởi những sự ấy cơn giận của Đức Chúa Trời giáng trên các con không vâng phục; lúc trước anh em sống trong những nét xấu đó, và ăn ở như vậy. Nhưng bây giờ anh em nên trừ bỏ hết mọi sự đó, tức là sự thạnh nộ, buồn giận và hung ác. Đừng nói hành ai, chớ có một lời tục tĩu nào ra từ miệng anh em. Chớ nói dối nhau, vì đã lột bỏ người cũ cùng công việc nó, mà mặc lấy người mới là người đang đổi ra mới theo hình tượng Đấng dựng nên người ấy, đặng đạt đến sự hiểu biết đầy trọn.

Ba cái đài đó là nơi chứa các chất dinh dưỡng của sự sống đời đời dành cho cái bầu, tức là nụ của hoa sẵn sàng cho sự sanh nở của hoa, tức là sự hỗ trợ, tiếp ứng, cung cấp mọi sự thuộc về Nước Đức Chúa Trời cho cái miệng của người tin Chúa khi thì giờ mà Đức Thánh-Linh đã định cho người ấy công bố ra sự sáng thật của Nước Đức Chúa Trời cho những người chung quanh được biết, chứ không phải là cho người ta muốn nói ra lúc nào mình muốn, như Chúa Jêsus đã phán về công việc của Đức Thánh-Linh:

Ma-thi-ơ 5:14-15: Các người là sự sáng của thế gian; một cái thành ở trên núi thì không khi nào bị khuất được: cũng không ai thấp đèn mà để dưới cái thùng, song người ta để trên chân đèn, thì nó soi sáng mọi người ở trong nhà.

Trách nhiệm của người tin Chúa là phải có đức tin vào Lời của Đức Chúa Trời và Danh của Đấng cứu chuộc mình, là Đức Chúa Jêsus Christ mà muốn có đức tin thì người tin Chúa phải tin có Đức Chúa Trời và phải lắng nghe sự giảng dạy Lời của Đức Chúa Trời, vì đức tin đến bởi sự người ta nghe, là nghe Lời của Đức Chúa Trời được công bố.

Hê-bơ-rơ 11:6-16: Vả, không có đức tin, thì chẳng hề có thể nào ở cho đẹp ý Ngài; vì kẻ đến gần Đức Chúa Trời phải tin rằng có Đức Chúa Trời, và Ngài là Đấng hay thưởng cho kẻ tìm kiếm Ngài. Bởi đức tin, Nô-ê được Chúa mách bảo cho về những việc chưa thấy, và người thành tâm kính sợ, đóng một chiếc tàu để cứu nhà mình; bởi đó người định tội thế gian, và trở nên kẻ kế tự của sự công bình đến từ đức tin vậy. Bởi đức tin, Áp-ra-ham vâng lời Chúa gọi, đi đến xứ mình sẽ nhận làm cơ nghiệp: người đi mà không biết mình đi đâu. Bởi đức tin, người kiêu ngạo trong xứ đã hứa cho mình, như trên đất ngoại quốc, ở trong các trại, cũng như Y-sác và Gia-cốp, là kẻ đồng kế tự một lời hứa với người. Vì người chờ đợi một thành có nền vững chắc, mà Đức Chúa Trời đã xây cất và sáng lập. Cũng bởi đức tin mà Sa-ra dẫu có tuổi còn có sức sanh con cái được, vì người tin rằng Đấng hứa cho mình điều đó là thành tín. Cũng vì đó mà chỉ một người, lại là một người già yếu, sanh ra muôn vàn con cháu, đông như sao trên trời, như cát bãi biển, không thể đếm được. Hết thấy những người đó đều chết trong đức tin, chưa nhận lãnh những điều hứa cho mình; chỉ trông thấy và chào mừng những điều đó từ đằng xa, xưng mình là kẻ khách và bộ hành trên đất. Những kẻ nói như thế, tỏ rõ rằng mình đang đi tìm nơi quê hương. Ví thử họ đã tưởng đến nơi quê hương mà mình từ đó đi ra, thì cũng có ngày trở lại, nhưng họ ham mến một quê hương tốt hơn, tức là quê hương ở trên trời; nên Đức Chúa Trời không hổ thẹn mà xưng mình là Đức Chúa Trời của họ, vì Ngài đã sắm sẵn cho họ một thành.

Chúng ta hãy xem Chúa Jêsus đã khiến cho những cái đài của người ta được sử dụng như thế nào.

Lu-ca 24:25-35: Đức Chúa Jêsus bèn phán rằng: Hỡi những kẻ đại dột, có lòng chậm tin lời các đấng tiên tri nói! Há chẳng phải Đấng Christ chịu thương khó thể ấy, mới được vào sự vinh hiển mình sao? Đoạn, Ngài bắt đầu từ Môi-se rồi kể đến mọi đấng tiên tri mà cốt nghĩa cho hai người đó những lời chỉ về Ngài trong cả Kinh Thánh. Khi hai người đi gần đến làng mình định đi, thì Đức Chúa Jêsus dường như muốn đi xa hơn nữa. Nhưng họ ép Ngài dừng lại, mà thưa rằng: Xin ở lại với chúng tôi; vì trời đã xế chiều hầu tối. Vậy, Ngài vào ở lại cùng họ. Đang khi Ngài ngồi ăn cùng hai người, thì lấy bánh, chúc tạ, đoạn, bẻ ra cho họ. Mắt họ bèn mở ra, mà nhìn biết Ngài; song Ngài thoát biến đi không thấy. Hai người nói cùng nhau rằng: Khi nãy đi đường, Ngài nói cùng chúng ta và cốt nghĩa Kinh Thánh, lòng chúng ta há chẳng nóng nảy sao? Nội giờ đó, họ liền đứng dậy, trở về thành Giê-ru-sa-lem, gặp mười một sứ đồ cùng các môn đồ khác đang nhóm lại, nói với họ rằng: Chúa thật đã sống lại, và hiện ra với Si-môn. Rồi hai người thuật lại sự đã xảy đến khi đi đường, và nhìn biết Ngài lúc bẻ bánh ra là thể nào.